

El joc brut de Ferran Cardenal

Margarita Robles ja és a l'Audiència Nacional. Que no els hi passi res. L'ex-secretària d'Estat d'Interior s'incorpora com a magistrada a la sala contenciosa administrativa després d'un parèntesi en els tribunals de Barcelona, on va venir per recuperar la toga després de deixar el seu despatx al ministeri dels guàrdies de la porra.

L'ex-vice-ministra d'Interior té bona fama entre la gent que la coneix de prop. A altres els fa més por que una pedregada seca. Com a magistrada a l'Audiència de Barcelona no ha deixat mal record. La seva tasca en l'equip de Juan Alberto Belloch va ser fonamental per posar una mica d'ordre en la disbauxa que hi havia en el Ministeri d'Interior. Li van donar un càrrec difícil i va resoldre la papereta amb eficàcia. En aquell període va augmentar poc la seva agenda d'amics fidels i va guanyar-se una bona colligada d'enemics nous.

Però Robles és una dona acostumada a trepitjar fort i a saber sempre on va. I l'altre dia, mentre pujava amb quatre gambades els graons de l'Audiència Nacional per anar a declarar davant del jutge Gómez de Liano en relació amb el "cas Lasa-Zabala", la seva mirada de determinació translluïa que no venia per guardar-se coses al pap. I dit i fet. Poc després, testimoniava que el director de la Guàrdia Civil Ferran Cardenal havia obstaculitzat tant com havia pogut les investigacions per aclarir les circumstàncies del segrest, tortura i assassinat d'aquest parell de joves bascos. El passat mes d'agost, el comissari Enrique de Federico –actualment destinat a Granada– ja li havia explicat al jutge els següents i pressions que patien els testimonis claus de tot aquest tenebrós assumpte per part d'agents de la Guàrdia Civil, però l'ex-secretària d'Estat tampoc no va anar amb pèls a la llengua. En definitiva, Robles va ser qui, en 1993, quan van aparèixer els cadàvers de Lasa i Zabala, va propiciar la creació d'una comissió mixta de policies i guàrdies civils per arribar al fons del tema. Quasi immediatament van començar les friccions amb Cardenal –parapetat al front de la Guàrdia Civil després de l'escàndol

Roldán–, que tenia tot el suport de Narcís Serra i que es va dedicar a interferir constantment una investigació que apuntava directament al general Rodríguez Galindo i als seus homes.

"Ferran Cardenal és un home bastant recargolat. El que ha passat amb ell no és gens estrany –afirmava una persona que coneix aquest càrrec socialista des de fa molts anys–. Sempre ha estat un pretorià de Serra i entre les seves especialitats destaca la de posar bastons a les rodes de tot el que s'escapi del seu control. Després del terrabastall

Roldán, el que va fer a la cúpula de la Guàrdia Civil va ser calmar els ànims. Poca cosa més. No ens enganyem, Cardenal no ha estat mai un revolucionari i tampoc no va anar a la direcció general de la Guàrdia Civil amb l'ànim d'un cirurgià disposat a netejar i suturar la ferida fins al fons. A Margarita Robles li va intentar fer el llit des del primer dia".

Molts dels companys de partit diuen que Ferran Cardenal és un virtuós del joc per sota la taula. Però és que hi ha dades que confirmen per activa i per passiva asseveracions d'aquest tipus. De l'època en què va ser governador civil de Barcelona, per exemple, és sabuda la seva oposició política al creixement de la policia autonòmica catalana. El que és menys conegut és que l'any 1986 va encarregar a un reduït equip de poli-

cies la confecció d'un dossier sobre la vida i miracles dels principals caps dels Mossos, entre els quals hi havia el mateix director general del cos, Lluís Renau i Joaquim González, cap en una època del Servei d'Estudis –nom que camuflava una mena de departament d'espionatge més conegut com "els Mortadelos"– i posteriorment sots-director en funcions. Durant setmanes, els policies a les ordres directes de Cardenal van seguir, espiar i fotografiar la cúpula dels Mossos cada vegada que movien un dit. Aquesta operació irregular va provocar tensions en les reunions de la Junta de Seguretat, i alguns funcionaris de la policia fins i tot van amenaçar de fer esclatar tot l'afer, però al final tothom va optar per tirar-hi terra al damunt.

Ara, Robles i De Federico han dit que Cardenal, entre altres trebanquetes, feia investigar els policies d'Interior pels seus guàrdies. Es lògic. Sempre ha fet el mateix. ■

XAVIER VINADER

"Ferran Cardenal sempre ha estat un pretorià de Narcís Serra i entre les seves especialitats destaca la de posar bastons a les rodes de tot el que s'escapi del seu control."